

A.M.M.

Voldria començar aquestes breus paraules demanant disculpes a la ciutadania de Vila-real. Disculpes per la imatge que els regidors i regidores vam donar del seu Ajuntament en el Ple ordinari celebrat dimarts passat. Una imatge de soroll estèril, allunyada dels problemes de la gent, que no es correspon a la realitat si ho mirem amb deteniment.

La música i el soroll són dos tipus de sons, de percepcions auditives. La principal diferència és que la primera és melòdica, agradable a l'oïda, i el segon no serveix més que per a molestar. Malauradament, a Vila-real els grups de l'oposició estan més entestats en fer soroll que en interpretar una bona melodia.

S'ha instal·lat entre l'oposició municipal la tònica, probablement reflex de la falta de projecte local, de convertir el Ple en una espècie de parlament de qüestions que poc o res tenen a veure amb les problemàtiques que afecten el dia a dia dels vila-realencs i vila-realencques. Podem passar cinc hores debatent sobre l'IVA de les perruqueries, el de les mascaretes, la tracta de dones o la llibertat d'expressió. Qüestions que són importants, sí, però en les que els ajuntaments no tenim res a fer perquè no són competència nostra. Ho sap l'oposició i, tanmateix, segueix un Ple darrere l'altre presentant mocions grandiloqüents per a tapar amb el debat parlamentari la trista realitat: no tenen projecte per a Vila-real. Conscients que, com més soroll facen, més difícil serà per a la gent escoltar la música que, des de l'equip de govern, intentem compondre i interpretar cada dia. D'aquesta manera, orquestren una espècie d'Apocalipsi Manipulador Multiplicat (A.M.M.) per a donar la sensació de caos en la nostra ciutat.

Però, si fem callar el soroll i escoltem els fets, la realitat és ben distinta. Perquè el soroll es converteix en música quan del que es tracta és de temes de gestió. Dels 12 punts de debat del passat Ple municipal, només dos eren d'estricta competència municipal: els projectes que presentarem per a obtenir finançament de l'lvace i seguir avançant en el Pla de reindustrialització local, per valor de 731.000 euros; i la suspensió de llicències en una zona propera al Millars per començar a caminar en un projecte de finestra al riu que, a més, ens servirà per a emprendre el quart institut. Tots dos van ser aprovats per unanimitat i sense soroll. Ara bé, sembla que ni la indústria, ni l'obertura al riu ni les gestions urbanístiques per a fer possible el reivindicat quart institut tenen la suficient envergadura per als grups de l'oposició, perquè no van fer cap intervenció.

La sensació d'A.M.M., el soroll i la bronca que intenten instal·lar, doncs, són falsos. Perquè en les qüestions de calat i competència local s'imposa el consens, com s'ha vist en altres circumstàncies, com els 500.000 euros aprovats en la Taula del Renaixement. A l'hora de la veritat, molt de soroll, sí; però també moltes nous. Perquè, per a nosaltres: Vila-real, primer.